

Рис. 4.4. Колело в колелото – средновековна представа за орбитите на планетите. От книгата „Orontij Final Delphinatus. Canonum Astronomicum“, 1553 г. [1320]. Книгохранилището на Пулковската обсерватория (Санкт Петербург). Вж. също [543], с. 54, ил. 22.

Първото, най-голямото колело, е небето емпирейско.

Второто колело са неподвижните звезди.

Третото колело е на небесното море.

След тях са колелата на Сатурн, Юпитер, Марс, Слънцето, Венера, Меркурий, Луната.

Орбитите на планетите като вмъкнати едно в друго колела са показани и в книгата на Оронтий Финей Делфински, уж от 1553 г. [1320], рис. 4.4. Колелата орбити се въртят независимо едно от друго. КОЛЕЛО В КОЛЕЛОТО, тоест няколко вмъкнати една в друга планетарни орбити има и в книгата на Сакробусто (или Сакробоско) уж от 1516 г. [1384], рис. 4.5.

Важно е да отбележим, че във всички рисунки обръчите на колелата са покрити със звезди – с „ОЧИ“. Това е естествено – орбитите са разположени на небето, сред звездите.

КОЛЕЛА ОРБИТИ има и в друга книга на Сакробусто (или Сакробоско) уж от XVI в. [1385]. А тук върху обръчите на вмъкнатите колела орби-